

ХАЙ ЖИВЕ ПЕРШОТРАВЕНЬ!

ПРАЦІВНИКИ ВИЩОЇ І СЕРЕДНІОЇ ШКОЛІ ВСЕМІРНО ПІДВИЩУЙТЕ ЯКІСТЬ НАВЧАННЯ, ВДОСКОНАЛЮЙТЕ ПІДГОТОВКУ СПЕЦІАЛІСТІВ ДЛЯ НАРОДНОГО ГОСПОДАРСТВА! ВИХОВУЙТЕ ПІДРОСТАЮЧЕ ПОКОЛІННЯ В ДУСІ КОМУНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ, СВІДОМОГО СТАВЛЕННЯ ДО НАВЧАННЯ І ПРАЦІ!

Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1973 року.

Вісімдесят четвертий раз народи світу відзначають Перше травня — день міжнародної солідарності трудящих в боротьбі проти імперіалізму, за мир, демократію і соціалізм.

Під прапор ленінізму сьогодні стають мільйони борців планети за революційне оновлення світу, за утвердження на землі рівноправ'я, щастя і миру. Радянські люди щасливі і горді тим, що першими вступили на шлях, по якому тепер йдуть народи інших соціалістичних країн.

Під впливом успіхів соціалізму значно підвищилися революційні можливості пролетаріанту капіталістичних країн, зростає і шириться національно-визвольний рух. Робітничий клас капіталістичних країн посилює свої атаки на капітал, все активніше виступає проти агресивної політики правлячих кіл, вимагає поліпшення умов життя, демократичних свобод. В історії боротьби пролетаріату назавжди залишається такі події, як 20-мільйонний страйк в Італії 6 лютого 1970 року та 14-тижневий страйк робітників 280 заводів компанії «Дженерал електрік».

Все відчутніших ударів імперіалізму завдає національно-визвольний рух в країнах Азії, Африки, Латинської Америки.

Рішення міжнародної Наради комуністичних і робітничих партій 1969 року дали новий поштовх в зміцненні рядів комуністичних і робітничих партій, розширенні їх зв'язків і контактів.

Під впливом московської Наради значно посилилась антиімперіалістична боротьба в усому світі.

Сучасний світовий комуністичний рух перетворився в могутню, найбільш впливову політичну силу нашої епохи, здатну дати рішучу відсіч підступам імперіалістів та ревізіоністів всіх мастей.

Першотравень 1973 року народи Радянського Союзу зустрічають новими успіхами в будівництві комунізму, у виконанні накреслень ХХІV з'їзду КПРС, планів вирішального року п'ятирічки, добиваючись дальнішого зростання суспільного виробництва і народного добробуту.

Відзначаючи Першотравень, радянський народ ще раз демонструє свою міць, готовність до беззахідної боротьби за свободу, мир і соціальну справедливість. Вірний своїм інтернаціональним обов'язкам, він виступає на підтримку справедливої боротьби народів світу за соціальне і національне визволення, разом з народами братніх соціалістичних країн демонструє свою солідарність з робітничим класом капіталістичних країн, з трудящими країнами, що визволилися з-під гніту колоніалізму, з усіма силами, які борються проти імперіалізму, за мир, соціалізм, за торжество великого вчення Маркса-Енгельса-Леніна.

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАУКОВОЇ РАБОТИ

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМУ ТА КОМІТЕТУ ЛКСМУ ОДЕСЬКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА ДЕРЖАВНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА.

РІК ВИДАННЯ XXXIX

№ 16 (1113)

1 ТРАВНЯ 1973 р.

Ціна 2 коп.

ПРАЗДНИК

День рождається на крайнем Востоке, в отдаленном чукотском селе, А потом, как речные потоки, Разольется по нашей земле. Символ братства, труда и отваги,

В работящих руках поутру—
Величаво багряные стяги
Затрепещут на свежем ветру.
И хотя яркий праздник весенний
Отмечаем мы множество раз,
С каждым новым своим
воздрождением
Он по-новому радует нас!

О. ДОРОХИН.

СВЯТО ТРУДЯЩИХ УСЬОГО СВІТУ

РОЗТАНУВ сніг, розцвіли перші квіти. Так настає найкрасивіша пора року, сонячна весна. Багато красивих свят відмічають весною. Із цих свят урочистим є свято 1 Травня, завойоване робітниками у боротьбі за свободу і незалежність.

Учиться в одній з нами груп студент з Нігерії Маджі Масумбі. В Нігерії святкування 1 Травня було заборонено, але незважаючи на це, трудящі відмічали цей день нелегально. Після визволення від колонізаторів в країні почали вільно святкувати 1 Травня.

З 1921 року святкують Першотравень монгольські трудящі. Ось, що розповіла нам в групі наша монгольська подруга Гомбосуренгін Уранцоож.

У нас в країні є добра традиція зустрічати цей день величими трудовими успіхами і бадьорим настроєм. В столиці приїжджають передовики із різних куточків країни, вони беруть участь в урочистому засіданні, присвяченому Дню міжнародної солідарності. Міста прикрашаються лампіонами, прапорами, плакатами. Проходять де-

монстрації на центральній площі ім. Д. Сухе-Батора. А на Кубі святкування Першотравня традиційне. І все ж тільки після революції кубинці стали відмічати це свято щиро й урочисто.

І для чехословачького народу день 1 Травня був днем боротьби за свої права, за свободу. Не один раз проливалася кров учасників першотравневих походів на вулицях міст. Після другої світової війни став цей день найдорожчим святом весни.

Для нас першокурсників-іноземців, які навчаються в СРСР, це свято буде незвичайним. Ми, представники чотирьох континентів — Європи, Азії, Африки й Америки ось уже різ вчимося разом. Ми здружилися, краще познайомилися з традиціями кожної країни і традиціями радянської країни, народ якої є справжнім народом-інтернаціоналістом.

МАДЖІ МАСУМБІ,
ХУАН ПАБЛО ГАРСІЯ,
ЕВА ЛУКАШІКОВА,
УРАНЦООЖ ГОМБОСУРЕНГІН
(Продовження на 3-й стор.)

ПРАЦЮВАЛИ ПО-УДАРНОМУ

Вахтою ударної праці став Чорноморці, на стадіоні і комуністичний суботник для БМУ-2 математики.

У неділю студенти геолого-географічного, філологічного, юридичного і біологічного факультетів упорядкували територію ботанічного саду, висад-

жували дерева й чагарник, обкопували їх. Подібну ж роботу теж сумісно й старанно виконували юристи у парку «Ювілейний».

А студенти геофаку по-ударному працювали на будівництві учебного корпусу.

Добре попрацювали хіміки, філологи, студенти РГФ у головному корпусі та на господарстві, у студентській бібліотеці.

Історики вивозили будівельне сміття. Однак, слід відзначити, що як і минулого разу, не всі філологи вийшли на роботу.

Всі співробітники університету взяли участь у суботнику.

Вони упорядкували територію, прибрали робочі місця.

Відзначена чітка робота по організації суботника та нелінника.

Червоний комуністичний став

святом праці й весни у нашому університеті.

Студенти біологічного факультету займаються благоустроєм своєї території.

Старший препаратор кафедри гідробіології Ніна Шурига пересаджує квіти.

Ніна навчається на підготовчому відділенні нашого університету.

Фото К. ЧЕЧКІНОЇ.

УРОЧИСТИЙ ВЕЧІР

Напередодні свята — Дня міжнародної солідарності трудящих 1 Травня студенти, викладачі, співробітники нашого університету зібралися у великому актовому залі на урочистий вечір, присвячений Першотравню. Присутні заслухали доповідь, присвячену Дню міжнародної солідарності трудящих.

5 травня —
ДЕНЬ ПРЕСИ

семестр, це один з важливих пунктів залику з суспільно-політичної практики.

Пройде небагато часу і їх, перших шістдесят слухачів школи, чекатимуть в пionерських таборах, санаторіях, будинках відпочинку. Це буде для них опробування педагогічних здібностей, вміння працювати з дітьми. Що ж, нехай щастить їм на цьому нелегкому, але такому благодородному шляху.

О. СЕМЕНОВА,
член комітету комсомолу.

СТУДЕНТИ З ЧЕРВОНИМИ ГАЛСТУКАМИ

12 квітня 1973 року було прийнято постанову комітету комсомолу університету «Про створення одночіночної школи піонерських працівників».

Цікаво розроблено план роботи школи. Він включає в себе самостійне опрацювання слухачами школи теоретичної спадщини країни, теоретичної та зарубіжних педагогів, колективні лекційні заняття в університеті. Лекції будуть читатися комсомольськими працівниками міста та викладачами кафедри педагогіки. Адже ж

важатому, як никому іншому, потрібне вміння працювати з дітьми, педагогічний такт, тонке розуміння дитячої душі. Теоретичні знання, набуті в школі, в значній мірі поповнять обсяг знань майбутніх педагогів.

9 квітня у вазі пройшло перше організаційне заняття школи піонерських та зарубіжних педагогів, колективні лекційні заняття в університеті. Лекції будуть читатися комсомольськими працівниками міста та викладачами кафедри педагогіки. Адже ж

семестр, це один з важливих пунктів залику з суспільно-політичної практики.

О. СЕМЕНОВА,
член комітету комсомолу.

5 травня—День преси

НАКАЗ

ПО ОДЕСЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ УНІВЕРСИТЕТУ

На означення Дня преси і за активну участь в діяльності багатоіражної газети «За наукові кадри» нагородити громадських кореспондентів:

1. ПРЕМІЮ У РОЗМІРІ МІСЯЧНОЇ СТИПЕНДІЇ:

— Володимира Сав鲁цького — студента V курсу філфаку,

— Сергія Єфімова — фотокореспондента, студента фізфаку,

— Віктора Козюру — завідувача відділом комсомольського життя, студента III курсу філфаку.

2. ГРАМОТАМИ:

— В. О. Фабіанську, доцента, завідувача відділом культури,

— В. М. Терлецьку, завідувача відділом бібліографії,

— А. Я. Луполовера, ст. викладача кафедри фізвиховання, кореспондента.

3. ОГОЛОСТИ ПОДЯКУ:

— В. А. Кухаренко, декану факультету РГФ,

— В. В. Сенюшкіну, доценту,

— О. Л. Кірсанову, викладачеві,

— П. С. Столяру, доценту,

— І. Клименку, О. Колъцовій,

О. Толстих, Л. Івановій, В. Луговій,

В. Борецькому, Н. Лауш, Т. та

А. Храмовим, Т. Трачук — стударам.

Ректор університету професор О. В. Богатський.

ПРАЦЮЄ ШКОЛА ЖУРНАЛІСТІВ

В цю року розпочала свою роботу школа молодого журналіста як одна із спеціальностей факультету громадських професій. Тут — математики й історики, філологи й географи, юристи і всі ті, хто любить газету. Вони щосереди приходять на лекції, поповнюють свої знання. Перед слухачами школи виступають провідні журналісти Одеси.

Цікаво проводить заняття Г. Лункін — завідувач відділом пропаганди редакції газети «Знамя комунізма», який підтверджує теорію численними прикладами. Чому б не послухати Анатоля

Станчева, який вчить, як відшукати інформацію, як зробити її цікавою і захоплюючою. Зачаровано розповідає про журналістику й професор М. Раковський.

На сторінках газети з'являються нові автори: Людмила Нерянова,

Наташа Гупало, Юрій Борисов. Вони прийшли із школи молодого журналіста.

Л. РЯБУХА.

На фото: заняття у школі журналістів проводить член Спілки журналістів Г. Лункін.

Редакційна колегія газети «За наукові кадри» обговорила на спеціальному засіданні твори, надіслані на конкурс на честь 50-річчя СРСР й вирішила:

1. ПРИСУДИТИ

ПЕРШІ ПРЕМІЇ:

— Валерію КОЗАКУ — за матеріал «Таким він хлопцем був».

— Олександру ЛЕВІТУ — за цикл фото.

2. ДРУГІ ПРЕМІЇ:

— О. ДОРОХІНУ — за вірш «Світ».

— К. ЧЕЧКІНІЙ — за фото «Поганікін і потомки», репортаж «Довгі години синтезу».

3. ТРЕТЬІ ПРЕМІЇ:

— Василю ІСЛАВЧУКУ — за серію новел про рідний край.

— Юрію САВЧУКУ — за цикл фото.

Редакційна колегія лякає всім, хто взяв участь у конкурсі.

ЧИТАЧ ВИСЛОВЛЮЄ СВОЮ ДУМКУ

— «Україна» — найсучасніший, актуальній, цікавий, яскраво оформлений і найповніше відображає життя нашої Республіки, чудовий журнал!

Громадяни, мілі люди, читайте «Україну», і ви будете в курсі всіх подій рідної країни! — так чи

може так проголосив Іван Михайлович Дузь, декан філологічного факультету, відкриваючи зустріч студентів з членом редколегії відомого журналу «Україна»

В. Л. Юхимовичем, поетом Одеси В. Івановичем і В. Гетьманом і

любимцем одеської театральної публіки М. Водяним.

Довгими аплодисментами були зустрінуті імениті земляки. Жива, дотепна бесіда розпочалася.

Цікаво й жваво виступив нашківський гость, представник редколегії «України» В. Л. Юхимович. Він розповідав про свій журнал, про дружів-соратників, які віддають всі свої сили, щоб журнал став одним з найпопулярніших. Він запевнив аудиторію, що всі їх зауваження будуть враховані. Також прочитав декілька своїх віршів і перекладів.

В. Гетьман добре знайомий філологам. Поет багато прозою не говорив. Його вірш про кохання, весну, про Одесу слухали затуманивши подих. Після його виступу зал вибухнув аплодисментами. Виступ М. Водяного, відомого актора театру музичної комедії супроводжувався сміхом і оплесками. М. Водяний розповів про зародження театру, про його творчий шлях, про зіграні ролі і про плани театру на майбутнє. Не забув він згадати на закінченні і про добре ім'я журналу «Україна», і про гостинність філологів.

Від студентів виступив із своїми віршами першокурсник Тарас Федюк.

Добрий знайомий студентів-філологів, «вічно молодий» В. І. Іванович — сатирик-байкар, поет, своїми гострими, іронічно-сатиричними, веселими гуморесками закінчив

цю теплу зустріч. Стіни невеликого залу здигнулись від сміху і аплодисментів, а невисокий чоловік на сцені продовжував скромно і тихо читати чудові гуморески, слухаючи які неможливо залишитися байдужим.

Закінчилася ця бесіда загальним гарячим бажанням завжди читати журнал «Україна» і скромними проханнями дати автограф.

І. ВОЛЧКОВА,
студентка II курсу філфаку.

ГПП: КОРИСНО ЛЮДЯМ

Одеса росте. За неперевіреними даними уже готова коляска для мільйонного жителя. Все більші відстані відокремлюють різні райони міста, все гостріше стає проблема транспорту. В гостроті цієї проблеми студенти-історики недавно мали можливість переконатися на практиці. Справа в тому, що в Одесі, вслід за К.євом, в експериментальному порядку проводилось обслідування пасажиропотоків на особливо напружених лініях Ленінського району. В плані проходження ГПП брали участь в новому історику нашого університету. Мета обслідування — встановити кількість пасажирів, які користуються міським транспортом в різni години доби на різних лініях. Результатом цього повинно стати покращення служби громадського транспорту. Нашим завданням було:

а) установити кількість пасажирів, які проїжджають через кожний перегін маршрут;

б) визначити кількість пасажирів, які входять і виходять на кожній зупинці.

Звучить якось нудно. Але на ділі було куди цікавіше. Підйом о 4.30 ранку, поїздка по різному місту, яке тільки що відкрило свій «глазок». Потім були останні вказівки нашого безпосереднього керівника, інспектора відділу кадрів АТП — 151 203 М. В. Болотникова, розподіл груп по автобусах і наші перші рейси як непасажирів.

Спочатку було неважко. Сидиш собі під питально-поживальними поглядами і записуєш: два вийшло — п'ять зайшло.

Але так продовжувалося недовго. Незабаром ми вже не сиділи, а висіли, примостили у когось на голові свої важливі папери.

А навколо шумів набитий віщтер автобус:

— Коли буде достатня кількість автобусів?

— Чому не ходять трамваї?

Дівчино, запиши... дівчино, скажіть... дівчино, а вчора було...

Та ось години «їх» позаду, і можна було подумати: Чому так виходить, і чи вся справа в недостатній кількості автобусів? Чи, можливо, коли добре подумати, то й з цією кількістю машин можна вийти із становища, що складається. Шоб розв'язати ці важливі питання, і працюємо ми, аналізуємо, записуємо, пропонуємо.

Наша робота — на користь трудникам, робітникам, багатьох заводів, що розташовані в районі. Приємно почувати, що твоя праця корисна місту, промисловим підприємствам, нашим трудящим людям. Безумовно, що участь в цих заходах принесла користь самим студентам.

ГПП не закінчена, вона продовжується на ділі, і в тих роздумах, проектах, пропозиціях, які виникли у кожного студента.

Т. ЯЦУКОВА,
студентка III курсу істфаку.

Нордмана». Іх шукали, але безуспішно. І виникала анекдотична думка, чи не вивіз він їх часом із собою. В усякому разі, до Проніна на координати печер дійшли в такому формулуванні: вхід до них поруч із церквою, якою вже нема. А знала його сестра Тараса, котрій до війни було дев'яносто років. От і шукали!

І тут — західка. Костіна тема в програмі 29-ї студентської наукової конференції ОДУ на 32-й сторінці «Карст в понтічних вапняках Одеси та її околиць».

Тепер Костя приносить додому не тільки зброю й патрони. Різni камені. Це натічні утворення. Капає вода, розчиняє вапняк, а потім він знов відкладається. Сталактити й сталагміти, різні форми кальцитів. З крупних кристалів і дрібних, як цукрова пудра. Сірих і жовтих. Тямніх, як піснява, а близичих, мов сніг. Буває, хід у печеру виблискує, ніби кришталевий, і тоді члени загону називають його «Казка»...

Багато, багато питань поставив професор Розовський після виступу Проніна на конференції. Сказали, що в традиційній темі Одеського університету він знайшов своє продовження. І дуже цікаве. Треба продовжувати роботу.

І знову й знову третьокурсник Пронін збирється під землю. І знову й знову його ваблять катакомби.

К. ЧЕЧКІНА.

Фото автора.

Студент—ступінь науковий ПРОШУКАЧА З ГЕОФАКУ

Ці таємничі підземні ходи ніколи не давали спокою одеським хлопчикам. Тут зустрічалися революціонери на початку нашого століття. Тут — партизанське підпілля періоду Великої Вітчизняної. І палеонтологічний заповідник ділів дісторичних предків сучасних тварин.

В групу комсомольсько-молодіжної експедиції «Пошук» приймають лише найсвідоміші, приймають з 14-ти років. Члени групи вивчають історико-революційний і партизанський рух у катакомбах, складають карти, ведуть різні спостереження.

Костя Пронін потрапив у «Пошук» рівно в чотирнадцять, з восьмого класу. Його теж нестерпно вабили катакомби, і зовсім не зінав він тоді, що з цього вийде. Просто щобути сідав на усатовській автобус, на місці одягав спеціальну робу, каску і спускався під землю. Влітку спускався двічі на тиждень. Невдовзі почав приносити додому заіжавлені патрони, затвори гвинтівок. І зброя, зброя, зброя всіх віков і країн — російську, германську, австрійську, французьку, арабську... Ось у нього хімічна вибухівка, яку робили в загоні Молодцова-Бадаєва. Орден Червоної Зірки. Чий? Послали з питанням до Москви... Зброя, патрони, противази стають експонатами в нерубайському Музеї партизанської слави.

А наука? Не можна ставитись до неї рабськи, чекати, коли від її

ЛІТОПИС ВЕЛИКОГО ЖИТТЯ

З великим інтересом зустрічаємо кожний том біографічної хроніки Володимира Ілліча Леніна. Вийшов уже третій том цієї багатотомної праці Інституту марксизму-ленінізму при ЦК КПРС.

В основу біографічної хроніки, що випускається, покладені дати життя і діяльності В. І. Леніна, які дані в томах повного зібрання його творів. В ній використовуються також найновіші досягнення радянської науки, довідки факти, які виявлені в останні роки.

В дане видання входять дати написання В. І. Леніним творів і листів як опублікованих, так і неопублікованих, його робота по редагуванню і перекладу різних книг і видань, участь в партійних, радянських, профспілкових з'їздах і конференціях, засіданнях і пленумах ЦК, засіданнях РНК, конгресах Комінтерна, зустрічі з різними особами і т. д.

Всього в перші три томи хроніки ввійшло близько 11 тисяч дат. В хроніці вказуються дати написання В. І. Леніним творів і дати і джерела їх опублікування. Зміст написаних ним робіт, виголошених доповідей і промов в біографічній хроніці не розкривається.

Перший том біографічної хроніки Володимира Ілліча охоплює 35

О. НОТКІНА.

НАШ ВИКЛАДАЧ

ЯК МАТИ

— Ганно Іванівно, що Ви думаєте про сучасних студентів?

— Подобається з ними працювати. У мене в групі хороши юнаки. Чотири іноземці, дружать з нашими. З іноземцями проводимо додаткові заняття. Вони інколи не все розуміють на лекціях, це зв'язано з недостатнім знанням російської мови.

— У Вас, звичайно, дуже мало часу. І все таки...

— Люблю слухати музику. Сучасну естрадну якось не дуже розумію. Була нещодавно на концерті Едіт П'ехи. Не розумію. Можливо, це пов'язано з віком.

Люблю Шостаковича, Глінку, Чайковського.

На цьому наша бесіда закінчилається. Почалася лекція. Аналітична хімія на другому курсі. Студенти записують, інколи Гаврильченко задає ім запитання. Ганна Іванівна не підвищує тону. Вона зачаровує чимось іншим. На лекції тихо, і відчувається велика повага до викладача.

Поруч зі мною сидить Діма і Славик. Славик переповнений якими-думками. Підходить Ганна Іванівна.

— Ви не пишете?

— Ні, — винувато.

— Пересядьте сюди, Славику. Покірливо бере стілець і йде. Ні слова суперечки. Славик відповідає на запитання невлад. Сміх. Потім він видряпуеться з допомогою Ганни Іванівни. Задоволений. Ганна Іванівна також посміхається.

Мені подобається, що вона називає студентів по іменах. На лекції не було загадано жодного прізвища, а тільки: Оля, Таня, Діма, Славик...

Закінчилась лекція. У мене був гарний настрій: я познайомилася з хорошою людиною.

Н. ГУПАЛО,
студентка I курсу філфаку,
слушач ШМЖ.

ДЕНЬ Першотравневі відмічають у нашій країні давно. Але нині святкування істотно відрізняється від попередніх.

В дуже тяжких умовах жили раніше, до революції, робітники, простий народ Куби. І на першотравневих демонстраціях вони несли лозунги з вимогами підвищити заробітну плату, скоротити робочий день.

Першотравень — свято пролетарської солідарності. І це мало важливі значення в державоційний період — адже з легкої руки григорія (так називають у нас північних американців) на Кубі розквітала расова дискримінація.

Революція перемогла. Наш герой-

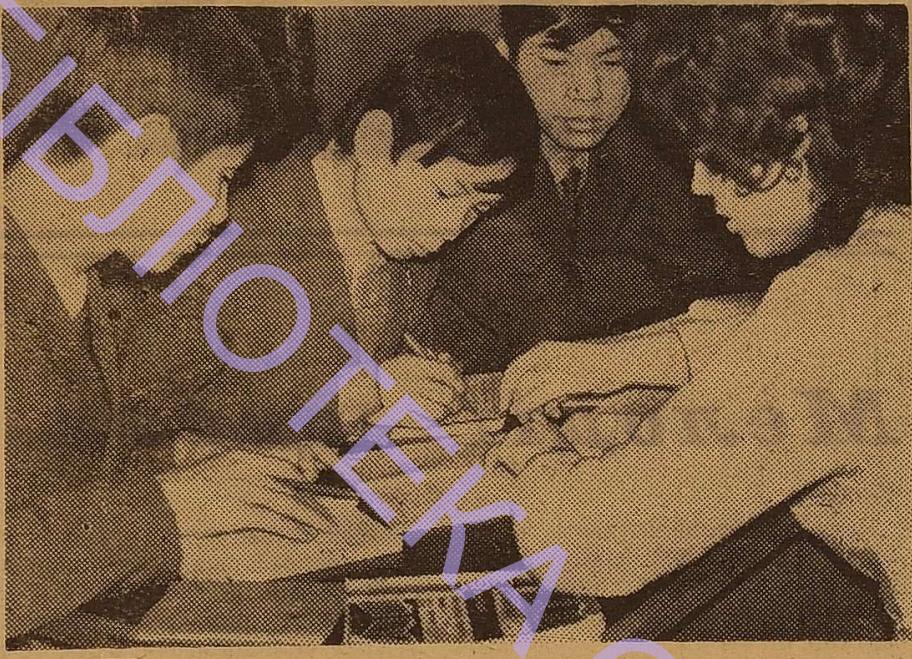
їчний народ створює першу на західній півкулі соціалістичну державу. І зовсім інший настрій панує на наших першотравневих демонстраціях. Тепер це — демонстрації інтернаціональної солідарності і дружби, радісне свято народу, який переміг. Знищена расова дискримінація, ми всі — брати, всі — громадяни вільної і незалежної держави, і це переповнює наші серця гордістю.

Ми солідарні з народами, які борються за свободу і незалежність. Куба — маленька держава, і далеко від Куби розташовані В'єтнам. Але ми допомагали й будемо допомагати в'єтнамському народові всім необхідним. Лозун-

СВЯТО ТРУДЯЩИХ УСЬОГО СВІТУ

Студенти-математики з Демократичної Республіки В'єтнам Нго Ань Туан, Нгуен Куок Бао і Ле Куанг Зуй наполегливо займаються англійською мовою. Вчителку для додаткових уроків вони знайшли, звичайно ж, на англійському відділенні факультету романо-германської філології. Для Тетяни Шухат це чудова практика.

Фото К. ЧЕЧКІНОЇ.

ДО СЛАВНИХ днів 13, 14, 15 серпня 1963 року неоколоніальний уряд не дозволяв проводити демонстрації у Конго в міжнародний день солідарності трудящих. 1 Травня було звичайним відмінним днем. Чому? Профспілковим діячам суворо заборонялось широко роз'яснювати суть першотравневого свята.

Під керівництвом молодого уряду Конго (Бразавіль), створеною після народного повстання 13, 14, 15 серпня, профспілкові організації країни організовували першу масову першотравневу демонстрацію.

Цей день представники робітників приватного і державного секторів вперше виступали по всій країні на мітингах.

Робітники столиці й великих міст виходили на демонстрацію з плакатами: «Хай живе робітничий клас!», «Робітничий клас — єдина сила революційного руху Конго!» і т. д.

Наступного року 1 Травня трудящі святкували під лозунгом інтернаціональної солідарності.

Нині кожний рік Першотравень відмічають урочисто по всій країні. Він став днем побачень в Браз-

авілі, столиці Народної Республіки Конго, всіх трудящих світу, друзів народу Конго. На демонстрації гости зможуть побачити досягнення економіки країни і переконатися в тому, як день за днем державний сектор економіки країни зростає і міцніє, що народ перемагає в своїй боротьбі проти експлуатації людини людиною, за економічну незалежність країни.

Воні дізнаються, які робітники Конго інтернаціоналісти.

НГАЦЕ ПОЛЬ,
студент II курсу біофаку.

ТРУДЯЩІ Алжиру разом з усім прогресивним людством уроčисто й радісно святкують 1 Травня. Вільний цей день став відмінною тільки після одержання незалежності нашої країни.

1 Травня вважається у нас одним із великих свят. До нього готуються заздалегідь на підприємствах, в організаціях і селах. Підводять підсумки досягнення в промисловості і в сільському господарстві.

Першотравневе святкування розпочинається увечері 30 квітня:

групи музикантів на вулицях міст і сіл виконують гімн і національні пісні. Міста в цей день прикрашаються прапорами й лозунгами. На будинках вивішуються портрети К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна, керівників нашої держави, портрети героїв робітничого руху.

З раннього ранку в центрі міст збиряються люди, щоб почути доповіді керівників держави, представників підприємств, компаній. Після доповідей починаються паради й демонстрації трудящих. В них беруть участь армія, робітни-

ки, службовці, представники коопераційних і державних господарств, студенти, школярі, молодь.

В минулому році у нас 1 Травня святкувалось під лозунгом «Націоналізація всіх іноземних підприємств», а в цьому році буде відмічатись під лозунгом «Все — аграрний революції!».

ЗЕХАНІ САДЕК,
САБЕГ МЕФТАХ,
студент II курсу хімфаку.

„ПОДОРОЖ“ ПО ПОЛЬЩІ

Того весняного суботнього дня 12-а аудиторія на філологічному факультеті університету скоріше скидалася на симпатичне молодіжне кафе, ніж на навчальне приміщення. Столики, застелені білими скатертинами, кава, тістечка, цукерки. Тут є на столиках нарциси, тюльпани, гіацинти. Лунає веселий сміх, радісні вітання:

— Привіт, Серього!

— День добрий, Войцех!

З усіх вузів міста зібралися поляки, чехи, росіяни, українці на традиційний слов'янський вечір дружби.

Вперше зустріч студентів з слов'янських країн, що навчаються в Одесі та радянської молоді була проведена три роки тому за ініціативою кафедри загального слов'янського мовознавства, — розповідає «пані ведуча», студентка IV курсу філфаку Валя Осадча. — Польським, болгарським, чеським юнакам та дівчатам цікаво було більше познайомитися із радянським студентством. Нам, студентам університету, були потрібні такі зустрічі ще й тому, що на них ми вдосконалювали своє знання з слов'янських мов. Перша спроба виявилася вдалою. Тепер такі зустрічі стали традиційними.

— Шоб вечір був цікавим, — продовжує Валя, — ми обираємо якусь певну тему, скажімо, «Одеса — місто-герой», «Що ви знаєте про Чехословаччину?» тощо.

Тема сьогоднішнього вечора — «Польща туристична». Проводиться він на польській мові. Студенти з ОВІМУ приготували цікаву вікторину: «Чи знаєте ви ПНР?». Зав'язується цікава боротьба за звання кращого знавця Польської Народної Республіки. Переможцями стали Саша Бондар, Саша Поповиченко, Валя Вазія.

А потім... подорож по Польщі. Під веселі, повні романтики звуки туристичних пісень, що линуть з магнітофонної стрічки, польські юнаки Збігнев Гжеляк, Войцех Яцковський, Ян Лушч розповідають про свою рідну країну, про її найвизначніші місця, що чають свою красою та величністю. Ольштин... Варшава... Краків... Мазурські Озера... Татри...

Непомітно спливає час. Всі присутні захоплено слухають. — Ось тут, на узбережжі Балтійського моря, у всесвітньовідомому порту Гданськ, ми й закінчимо нашу подорож, — говорить з чарівною посмішкою Войцех Яцковський.

Аплодисменти були нагородою польським «гідам», що так цікаво розповіли про свою країну і «привели» всіх присутніх по ній.

...Розходилися пізно. На затихлих пізньовечірніх вулицях міста лунали польські, російські, чеські пісні, веселий сміх, жарти. Весняним містом ішли друзі...

В. КОЗЮРА.

ДЕНЬ ЮРИДИЧНОГО

Кожного року в квітні юридичний факультет відмічає своє свято. І на цей раз винятку не було. Програма свята була різноманітною. Ми побачили і юридичну вікторину, і художню самодіяльність факультету, зустрілися з цікавими людьми і випускниками факультету. Але все по порядку.

Свято розпочалося цікавою зустріччю з випускниками. Старші товариші, які зараз є практичними працівниками, досить швидко знайшли контакт з аудиторією. Вони розповіли нам про нелегку роботу спеціалістів нашого профілю.

Перед слухачами виступив викладач військової кафедри, підполковник В. М. Котов, який поділився з нами досвідом роботи в органах військової прокуратури. Про свою роботу розповіла випускниця нашого факультету, яка закінчила його в 1972 році, а нині працює консультантом судової роботи відділу юстиції при Одеському облвиконкому, Л. А. Мірошниченко. Вона висловила слова подяки викладачам факультету й звернулася з настановчими словами до студентів. Також виступив один із перших випускників факультету, який нині є помічником прокурора Жовтневого району П. Ф. Степанов.

Потім відбулася зустріч із представницею першого післявоєнного випуску 1952 року А. Я. Корсунською. Алла Яківна працює членом обласної колегії адвокатів. Вона детально розповіла про одеську адвокатуру, про свою, зокрема, роботу.

На закінчення виступив в. о. декана факультету Ю. С. Червоний, який висловив подяку всім за цікаву змістовну бесіду і відмінний факт, що такі зустрічі мають стати традицією.

А потім була юридична вікторина, яка носила світле ім'я В. П. Колмакова. Вікторина мала за мету популяризувати радянський закон. З вступним словом-розповіддю про видатного ученого В. П. Колмакова виступив доцент І. В. Михайлів. Всі присутні в залі вішанували пам'ять Віктора Павловича хвилиною мовчання.

Ведучі — студенти III курсу юридичного факультету М. Блідарев і А. Фадеєнко запрошуєть на сцену учасників вікторини. Ними були учні 8—10 класів п'яти шкіл міста. Учасникам давали різноманітні запитання із галузі юриспруденції, і треба відповісти, що юнаки відповідали на них із знанням справи. Переможцями виявились учні школи № 50. У руочистій обстановці їм були вручені книги професора М. А. Нуделья з його підписами.

Вінцем свята став чудовий концерт художньої самодіяльності юридичного факультету. На сцені побачили читці і танцюристів, музикантів і вокалістів. Більше всього запам'ятався майстерний виступ студента II курсу юридичного факультету Юрія Яковлєва, який читав мініатюри.

О. ПОЯРКОВ.

— Алло! Перший склад слухає. Так, Лариса Буніна...
Шире бажання зробити людям добро відчувають всі, кому доводиться стикнутися по роботі із скромною трудівницею.

Фото К. ЧЕЧКІНОЇ.

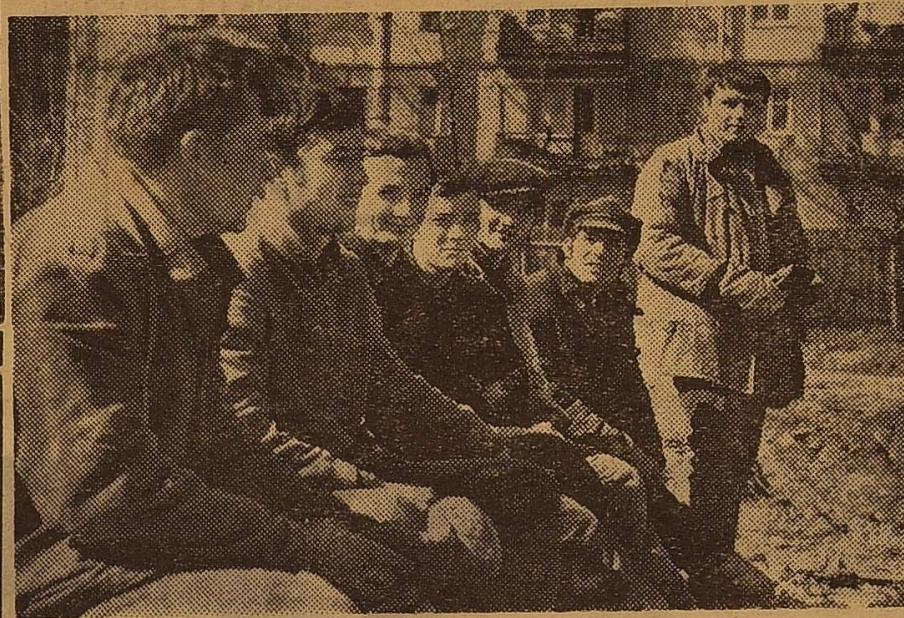

Другокурсників Сергія Лисого й Анатолія Костіна, Федора Барзалі, Миколу Кухарука, Михайла Дида, Василя Ригу з першого курсу й Олексія Скобликова з третього на фізичному факультету називають добровольцями. Вдень вони працюють на будові нового університетського корпусу як мулярі, штукатурі, каменярі, а вечірі стають студентами.

Нелегко нести подвійне навантаження, але хлопці недарма називають добровольцями.

Міша Дидик склав зимову сесію на «відмінно». Зараз на будові теж працює відмінно.

Фото К. ЧЕЧКІНОЇ.

ДОБРО- ВОЛЬЦІ

ОГЛЯД-КОНКУРС

Мелодії щастя й весни

Коли артисти чи якомусь колективу найкраще виступається? Звичайно, коли зал хороший, коли техніка не підводить, коли репертуар цікавий. Але головне, маєтися, коли тебе добре сприймає глядач.

Згадуються мені слова, сказані відомою співачкою Марією Бієшу на зустрічі з трудівниками одного з колгоспів Одещини:

— Дуже важливо з самого початку виступу знайти оту невловиму ниточку до сердця глядача, налагодити, як кажуть артисти, контакт з аудиторією. Тоді і надалі виступається добре, легко, творчо. Причому, це в однаковій мірі стосується і аматора сцени, і відомої естрадної «зірки».

Тематичний концерт філологічного факультету «Нам песня строить и жить помогает» почався вдало. Добре виконали пісню «Дан приказ ему на запад...» у супроводі естрадного оркестру Л. Шмігановська та О. Поповиченою, добре відому світовську «Гренаду» прочитала Т. Якимчук. І раптом... зрив. М. Чигар читала вірш «Флорентійська пісня». Спочатку читала напам'ять, потім забула слова і закінчувала, читаючи прямо з книжки, втративши при цьому і потрібний ритм, і потрібну дикцію, і потрібну, якщо хочете, манеру притаматися на сцені. По залу прокотився гул:

— Як! Філолог і читає з книжки?

— Як же так можна? Невже ж важко було вивчити?

Один зрив, одна помилка, і невловима ниточка, контакт з глядачем, який щойно почав налагоджуватися, було розірвано. Зовсім? Ні, звичайно. Але довго його довелося налагоджувати. Мабуть, з півконцерту. І лише після веселого і оригінального виступу театру мініатюр з новою програмою «Із песни слов не выкинешь» стіна

відчуження між залом і сценою ніби проломилася. Далі йшли виступи на дійсно високому, професіональному рівні виконання. Заслужені аплодисменти були адресовані лауреатові республіканського конкурсу студентських самодіяльних колективів жіночому вокальному ансамблю «Ліонок».

Бурхливі овациї, що не стихали хвилини з три, завершували виступ Олександра Поповиченою. Безумовно, чистий і прекрасний спів Олександра не міг залишити нікого без дужого.

Філологи завжди візначеніся тим, що вносили в свою програму неповторно оригінальні зернини. От і в цьогорічній іншій програмі були такі номери. Це пісня «Віджуравлій твої очі», слова до якої написав студент IV курсу Василь Піддубняк, а музичку — керівник естрадного ансамблю «Пролісок» Олександр Заболотний, та любительський короткометражний фільм, відзнятий кіногрупою на чолі з Валерієм Козаком.

До речі, про фільм. Він міг би стати ефектною кінцівкою цього концерту. І не варто було випускати після такого хорошого номера непідготовленого В. Мартинюка читати вірша. Знову з'явилася книжка, знову була не декламація, а просто «відбування номера».

Кінцівка, якою філологи завершували свій виступ, була логічною щодо тематичної композиції звітного концерту. Але склалася враження, що придумали її експромтом, буквально за лічені хвилини. Всі учасники концерту виконували пісню «Песня остается с человеком». Явно непідготовлена, не відшліфована, ця кінцівка була ще однією ложкою дьогто в бочці меду.

Загалом хороший концерт, добре композиційно побудований багато втратив від очів трьох груп зорів.

К. ВІКТОРОВ.

Т. ТРАЧУК.

Р. БРИДЖЕС (Англія)

ВСЯ В БЕЛОМ

Вся в белом, проносит весна
Корону молочного мая.
Слепит облачков белизна,
Волнистым руном проплывая.
Бабочек белый парад.

Земля из белого цвета:

С вишни и груши летят

Белые хлопья лета.

Переклад з англійської

О. ДОРОХІНА.

Ректорат, партком, профком, комітет ЛКСМУ університету висловлюють глибокі співчуття директорові палеонтологічного музею Б. Б. Мусі з приводу тяжкої втрати, смерті матері Валентини Олексіївні.